

**Drugi Protokół Fakultatywny
do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych
w sprawie zniesienia kary śmierci**

Państwa-Strony niniejszego Protokołu,

wierząc, że zniesienie kary śmierci przyczynia się do wzmocnienia poszanowania ludzkiej godności i stopniowego rozwoju praw człowieka,

przypominając artykuł 3 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka przyjętej 10 grudnia 1948 r. i artykuł 6 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, przyjętego 16 grudnia 1966 r.,

biorąc pod uwagę, że artykuł 6 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych nawiązuje do zniesienia kary śmierci w sposób, który wyraźnie sugeruje, iż takie zniesienie kary śmierci jest pożądane,

przekonane, że wszystkie sposoby zniesienia kary śmierci powinny być uznane za postęp w korzystaniu z prawa do życia,

pragnąc podjąć niniejszym międzynarodowe zobowiązanie dotyczące zniesienia kary śmierci,

uzgodniły co następuje:

Artykuł 1

1. Wobec żadnej osoby pozostającej pod jurysdykcją Państwa-Strony niniejszego Protokołu nie wykona się kary śmierci.
2. Każde Państwo-Strona podejmie wszelkie niezbędne środki celem zniesienia kary śmierci w ramach własnej jurysdykcji.

Artykuł 2

1. Niedopuszczalne jest jakiegokolwiek zastrzeżenie do niniejszego Protokołu z wyjątkiem zastrzeżenia złożonego w momencie ratyfikacji lub przystąpienia, które przewiduje dopuszczalność stosowania kary śmierci w czasie wojny, w wyniku skazania za najpoważniejsze przestępstwo o charakterze wojskowym popełnione w czasie wojny.
2. Państwo-Strona, składając takie zastrzeżenie, w momencie ratyfikacji lub przystąpienia zawiadomi Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych o przepisach prawa krajowego stosowanych w czasie wojny.
3. Państwo-Strona, złożony taki zastrzeżenie, poinformuje każdorazowo Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych o początku i końcu stanu wojny na swoim terytorium.

Artykuł 3

Państwa-Strony niniejszego Protokołu zamieszczą w sprawozdaniach, które przedkładają Komitetowi Praw Człowieka zgodnie z artykułem 40 Paktu, informacje dotyczące środków, które zostały przez nie podjęte celem wykonania niniejszego Protokołu.

Artykuł 4

W stosunku do Państw-Stron Paktu, które złożyły oświadczenie w myśl artykułu 41, kompetencja Komitetu Praw Człowieka w zakresie przyjmowania i rozpatrywania zawiadomień w sytuacji, gdy jedno Państwo-Strona twierdzi, że inne Państwo-Strona nie wypełnia swoich zobowiązań, będzie rozszerzona na postanowienia niniejszego Protokołu, chyba że Państwo-Strona, którego zawiadomienie dotyczy, złożyło przeciwne oświadczenie w momencie ratyfikacji lub przystąpienia.

Artykuł 5

W stosunku do Państw-Stron Pierwszego Protokołu Fakultatywnego do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych przyjętego 16 grudnia 1966 r., kompetencja Komitetu Praw Człowieka w zakresie przyjmowania i rozpatrywania zawiadomień pochodzących od jednostek podległych ich jurysdykcji będzie rozszerzona na postanowienia niniejszego Protokołu, chyba że dane Państwo-Strona złożyło przeciwne oświadczenie w momencie ratyfikacji lub przystąpienia.

Artykuł 6

1. Postanowienia niniejszego Protokołu będą stosowane jako postanowienia dodatkowe do Paktu.
2. Bez wpływu na możliwość założenia zastrzeżenia w myśl artykułu 2 niniejszego Protokołu, prawo zagwarantowane w artykule 1 ustęp 1 niniejszego Protokołu nie może być zawieszona na mocy artykułu 4 Paktu.

Artykuł 7

1. Niniejszy Protokół jest otwarty do podpisu dla każdego Państwa, które podpisało Pakt.
2. Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji przez każde Państwo, które ratyfikowało Pakt albo przystąpiło do niego. Dokumenty ratyfikacji zostaną złożone Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.
3. Niniejszy Protokół będzie otwarty do przystąpienia dla każdego Państwa, które ratyfikowało Pakt albo przystąpiło do niego.
4. Przystąpienia dokonuje się przez złożenie dokumentu przystąpienia Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.
5. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych zawiadomi wszystkie Państwa, które podpisały niniejszy Protokół albo przystąpiły do niego o złożeniu każdego dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia.

Artykuł 8

1. Niniejszy Protokół wejdzie w życie po upływie trzech miesięcy od daty złożenia Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dziesiątego dokumentu ratyfikacji albo przystąpienia.
2. W stosunku do każdego Państwa, które ratyfikuje niniejszy Protokół albo przystąpi do niego po złożeniu dziesiątego dokumentu ratyfikacji albo przystąpienia, niniejszy Protokół wejdzie w życie po upływie trzech miesięcy od daty złożenia przez to Państwo dokumentu ratyfikacji albo przystąpienia.

Artykuł 9

Postanowienia niniejszego Protokołu rozciągają się na wszystkie części Państw federalnych bez żadnych ograniczeń i wyjątków.

Artykuł 10

Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych zawiadomi wszystkie Państwa, o których mowa w artykule 48 ustęp 1 Paktu, o:

- a) każdym zastrzeżeniu, zawiadomieniu i informacji, o których mowa w artykule 2 niniejszego Protokołu,
- b) każdym oświadczeniu składanym na mocy artykułu 4 albo artykułu 5 niniejszego Protokołu,
- c) każdym podpisaniu, ratyfikacji i przystąpieniu dokonywanych zgodnie z artykułem 7 niniejszego Protokołu,
- d) dacie wejścia w życie niniejszego Protokołu stosownie do jego artykułu 8.

Artykuł 11

1. Niniejszy Protokół, którego teksty w języku angielskim, arabskim, chińskim, francuskim, hiszpańskim i rosyjskim są jednakowo autentyczne, będzie złożony w archiwach Organizacji Narodów Zjednoczonych.
2. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych przekaze uwierzytelnione kopie niniejszego Protokołu wszystkim Państwom, o których mowa w artykule 48 Paktu.